

In gesprek met Rob van Vloten

Inleiding: Het idee om met enkele oudere leden van de Theosofische Vereniging in Nederland (TVN) gesprekken te gaan voeren ontstond naar aanleiding van het decembernummer van *Theosofia* 2017 waarin een artikel stond van Jan Kruisheer, landelijk voorzitter tussen 1933 en 1945. Over zijn persoon is weinig gepubliceerd; er was zelfs geen portret van hem in het archief! De foto werd uiteindelijk vanuit de archieven van de Theosophical Society Adyar (TS) in de Verenigde Staten toegestuurd, vanuit het privé album van Clara M. Codd.

Het eerste interview in deze serie vond plaats met Rob van Vloten, die sinds het eind van de jaren vijftig van de vorige eeuw enorm actief is geweest op ons Internationaal Theosofisch Centrum (ITC) in Naarden.

De eerste herinneringen

Rob werd 1923 in Heerlen geboren, in een gezin zonder specifieke spirituele belangstelling. De eerste aanleiding voor hem om zich met levensvragen bezig te gaan houden was de vraag die hij zichzelf stelde tijdens de tweede wereldoorlog: waarom toch al die ellende? Deze vraag maakte werkelijk iets bij hem los. Rob studeerde in Delft en werd na de oorlog eerst lid van een antroposofische studentengroep, en later van het Theosofische Studenten Centrum Delft (TSCD). Daar kwam hij onder andere Miel Barbas, Roel Heijboer en Frits Niemöller tegen. Deze groep kreeg les van Dick van Buren Schele en van anderen, evenals van de bovenvermelde Jan Kruisheer. Na zijn terugkomst uit Zuid-Afrika, waar hij tussen 1944 en 1946 voorzitter was, heeft Jan Kruisheer nog vele jaren lezingen gegeven in Nederland: hij had dan als basis voor zijn lezingen stapeltjes met briefjes voor zich liggen, en de studenten waren verrukt over hem.

Toen Rob in 1949 lid wilde worden van de TVN wilde zijn familie wel eerst weten of dit geen sekte was. De gesprekken met theosofen verliepen klaarblijkelijk goed: Rob werd lid en kreeg van zijn ouders ter gelegenheid daarvan een zilveren servetring. Wat hem aansprak waren de thema's karma en reïncarnatie, en daarna vooral ook de leringen van Krishnamurti.

Relatie met het Internationaal Theosofisch Centrum

In de periode na de oorlog wilden veel leden van de TVN naar Adyar. Dick van Buren Schele zei toen echter in de TSCD dat men zich onvoldoende bewust was van het feit dat er in Nederland óók een Internationaal Theosofisch Centrum is, één van de drie in de wereld. De studenten groep is vervolgens veel in Naarden geweest, heeft vaak gekampeerd bij wat nu 'het atelier' wordt genoemd. Daar kwam Rob Professor J.E. van der Stok tegen (zie het juninummer van *Theosofia* 2017), die een grote indruk op hem maakte. In de jaren vijftig woonde ook Mary van Eeghen Boissevain bij het centrum (op Meentweg 13). Met haar had Rob een goede relatie: ze noemde hem haar 'zeuntje'.

NB Mary van Eeghen heeft het landgoed van het ITC in 1925 aan de TS geschonken. Rob reed haar vaak in haar rolstoel heen en weer naar de Vrij Katholieke Kerk in de oude Besant Hall, en gebruikte regelmatig de maaltijden met haar.

Een spiritueel thuis

Zoals vermeld, was Rob altijd heel actief op het ITC. Hij was penningmeester tussen 1961 en 1965, kort nadat het oude Arundale guesthouse werd gebouwd. Na afloop was er nog zestig cent in kas... Rob heeft op het ITC ook vele jaren op 'het grote huis', St. Michaels House, gewoond en was tussen 1992 en 1998 vicevoorzitter. Samen met Tràn-Thi-Kim-Diêu, de toenmalige voorzitter, vormde hij een goed team. Het ITC was de plek waar hij zich thuis voelde. Als mooiste bijeenkomst noemt hij de inzegening van zijn huwelijk met Mercedes op het ITC, begin jaren vijftig. Rob woont overigens nu in een verzorgingshuis in Laren, waar hij graag bezoek ontvangt! Zijn telefoonnummer is 035-626 86 33.

Inspirerende contacten

Gevraagd naar personen die hem het meest hebben geïnspireerd noemt hij alle Internationale Presidenten van de TS die hij op het ITC heeft ontmoet, van Jinarajadasa tot Radha Burnier: allemaal heel bijzondere mensen. Spontaan kwam ook de naam van John Coats naar voren, de zesde Internationale President: een opmerkelijke keus, omdat John minder dan zijn voorganger Sri Ram en zijn opvolger Radha Burnier als 'spiritueel leider' wordt ervaren. Toch is dit ook begrijpelijk, want John Coats was een zeer opgewekt en warm mens die veel vrienden maakte. Hij was sterk betrokken bij de uitdagingen van die tijd en stimuleerde het werk van de Jong Theosofen. Daarnaast noemde Rob Rohit Mehta die destijds eveneens grote invloed had op het werk van de Jong Theosofen.

Ten slotte noemde Rob, vanzelfsprekend voor iedereen die hem een beetje kent, Krishnamurti als zijn grote inspirator. Vanaf 1962, het moment dat Krishnamurti in Saanen, Zwitserland, begon te spreken, waren Rob en zijn vrouw Mercedes daarbij aanwezig: ze zijn vijftientig jaar heen en weer gerezen naar Zwitserland. Het boek *The Years of Awakening*, over de eerste jaren van Krishnamurti tot 1929, is in dit opzicht voor hem een belangrijk boek. Hij roept leden van de TVN dan ook op om het werk van Krishnamurti actief te blijven steunen.

Arend Heijbroek